

DEN DEKKER

Een komedie in vier bedrijven

door

JULIA ENGELEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DEN DEKKER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JULIA ENGELEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/009
ISBN 9789038517339

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames - 5 heren)

ROBERT DEN DEKKER: Veertiger, bon vivant en ladykiller. Fladdert van de ene vrouw naar de andere. Moet zich verloven met zijn huidige vriendin Candice Du Paepe, want er is een baby op komst.

ANJA: Dertiger, beste vriendin van Candice Du Paepe. Gehuwd met Pol Demol. Slim en ondernemend.

POL DEMOL: Dertiger, gehuwd met Anja. Gek op zijn auto. Zit onder de sloef.

DENISE: Jonge vrouw, pas moeder geworden, single. Ex-vriendin van Robert. De babyborrel in een van de feestzalen is voor haar baby. Is uit op wraak omdat Robert haar liet zitten.

MARK: Een zingende ober, homofiel

HEIDI: Jonge, mooie vrouw. Viert haar honderdjarige overgrootvader. Slim.

CARLA DU PAEPE: Vijftiger, de moeder van Candice, ex van Robert maar ziet hem nog steeds zitten.

THEO DU PAEPE: Vijftiger, de vader van Candice. Rijk geworden door de paardenfokkerij.

LUCIENNE: Veertiger, ex-vriendin van Robert. Is nog steeds verliefd op hem. Gehuwd met Benny.

BENNY: Veertiger, gehuwd met Lucienne. Is naar het verlovingsfeest gekomen om wraak te nemen.

CANDICE DU PAEPE: Verloofde van Robert en net bevallen. Dochter van Theo en Carla.

DECOR

Het toneelspel speelt zich af op de gazon van een feestzaal. Er staat een open partytent, wat partytafels, stoelen. De scène wordt omgeven door aan een kant een haag of schutting met doorgang naar de parking, aan de andere kant de partytent met een schutting. Achterwand: de helft struiken met doorgang naar de eendenvijver. De andere helft een muur met deur als ingang naar de feestzalen/toiletten. Inkleding van de gazon naar eigen wens en mogelijkheden.

EERSTE BEDRIJF

(Anja op vanaf parking, Robert volgt. Mark staat onder de tent van alles klaar te zetten.)

ANJA: Loop me niet zo achterna! Ga weg! Weg zeg ik je! Drieste stier!

ROBERT: Ik ben driest, ja. Onweerstaanbaar ook. Mijn mannelijkheid bloeit voor jou. Pluk me voor ik verwelk.

ANJA: *(Sarcastisch)* Bedankt voor de eer.

ROBERT: Graag gedaan. Alstublieft, luister naar me.

ANJA: Ik voel geen behoefte om naar u te luisteren. Blijf van mijn lijf!

ROBERT: Wat ik met mijn ogen zie, wil ik met mijn handen voelen. En wat ik met mijn handen voel, wil ik met mijn mond kussen. En wat ik met mijn mond kus, wil ik met mijn ... *(Doet suggestieve bewegingen met zijn onderlichaam.)*

ANJA: En wat ik met mijn oren hoor, wil ik met mijn handen wegslaan. Af! Af, zeg ik je!

ROBERT: Liefste! Mijn liefste liefste!

ANJA: Ik ben jouw liefste niet!

ROBERT: Ik weet het, mijn liefste, ik ben te vurig.

ANJA: Hitsig, wil je zeggen.

ROBERT: Ik sta stijf van bewondering voor jou.

ANJA: Doe niet zo viriel. Dit is gewoon schandalig.

ROBERT: Ik weet het, mijn intenties zijn een ietsie pietsie kwaadaardig, maar echt niet slecht bedoeld.

ANJA: Je vroeg me daarnet of ik met je wou vrijen, ginder tussen het riet.

ROBERT: Het was een oprechte vraag, mijn liefste.

ANJA: Je hebt me drie minuten geleden op de parking voor het eerst ontmoet! Zot!

ROBERT: Ja, ik ben zot. Zot van u.

ANJA: Pas op, kom niet dichterbij. Ik roep mijn man.

ROBERT: *(Slaat zijn armen om haar heen.)* Roep maar, liefst zo luid mogelijk. Ik zal hem op zijn gezicht slaan.

ANJA: *(Duwt hem weg.)* Maar waarom? Ga van mij af!

ROBERT: Om u van mijn innige liefde te overtuigen.

ANJA: Wat een ridicule manier om een vrouw de liefde te verklaren, door haar man te slaan.

ROBERT: Dat hij zo'n mooie vrouw als u zomaar los laat lopen. Hij zou u moeten vastketenen, in een kerker gooien, geblinddoekt, naakt op naaldhakken na.

ANJA: Zo kan je een vrouw toch niet behandelen.

ROBERT: O jawel. Een man mag de vrouw van zijn hart niet los laten lopen. Er zijn

zoveel gigolo's, profiteurs, weerwolven...

ANJA: Heetzakken.

ROBERT: Wat een prachtig koosnaampje voor mij! (*Wil haar grijpen.*)

ANJA: (*Ontwijkt.*) Hou op! Idioot!

ROBERT: Ah, ik hou van vrouwen die mij een idioot noemen.

ANJA: Waarom? Omdat ze de nagel op de kop slaan?

ROBERT: Het is de passie van hun woede die mij raakt. Dat scheidt een band. Hooo, ik sta op ontploffen!

ANJA: Dat besef ik maar al te goed.

ROBERT: Een gezonde man heeft altijd goesting. En ik ben zeer gezond.

ANJA: Tien seconden, meer is er meestal niet nodig.

ROBERT: Val voor mij, Sandra.

ANJA: Het is Anja.

ROBERT: Aangenaam Anja, (*Handkus, blijft haar hand vasthouden.*) een naam als een hemels klokje. Ik heet Robert.

ANJA: (*Trekt hand los.*) Boeit me niet.

ROBERT: Jammer, ik had u nochtans graag geboeid gezien.

ANJA: Wacht eens, Robert? Toch niet Robert Den Dekker?

ROBERT: Dat is niet eerlijk! Jij weet wie ik ben en ik weet niets over u.

ANJA: Ik weet een heleboel over jou. Jij bent vandaag het feestvarken. De helft dan toch.

ROBERT: Een varken aan het spit, bedoel je.

ANJA: Jij verlooft je vandaag met ...

ROBERT: Een pracht van een vrouw.

ANJA: Hoe durf je me dan zo achternalopen?

ROBERT: Ik ben weg van u, kapot van u, verkocht, verslingerd, honderdduizend vlinders in mijn buik. Voel maar, ach kom, voel ze fladderen.

ANJA: Ik wil niets met uw flatulenties te maken hebben. Ik heb medelijden met uw toekomstige vrouw.

ROBERT: Ik ook, ik ook. Laat mij u toch kussen.

ANJA: Absoluut niet.

ROBERT: Een dansje? De mambo.

ANJA: Met die platvoeten?

ROBERT: Een warme knuffel?

ANJA: Geen teddybeer voor mij, dank je.

ROBERT: Een drankje? Champagne. Ober! (*Grijpt haar handen en gaat op één knie zitten.*) Madonna, schenk mij je hart, schenk mij je bloed, schenk mij je warme lichaam.

POL: (*Achter Robert.*) Het feestje is precies al volle bak aan de gang. We staan.

ROBERT: Pardon?

POL: We staan veilig op het kerkplein. Ik geraakte er wel moeilijk in, zulle.

ROBERT: Ik geraak er ook niet in.

POL: Je moet lessen volgen met de rijsschool, dat helpt. Anja wou een grote. Dat is soms moeilijk manoeuvreren.

ROBERT: Daar zeg je al zoiets.

ANJA: *(Steekt haar hand uit naar Pol. Einde van haar geduld.)* Sleutels?

POL: O ja. *(Geeft autosleutels aan Anja.)*

ROBERT: *(recht)* Is dat jouw ...?

ANJA: Mijn man, ja. Ga je hem nu op zijn gezicht slaan?

ROBERT: Ik zou wel willen. Ik ben stikjaloers. *(Tot Pol)* Als ik u sla, slaat u dan terug?

POL: *(Steekt twee vingers omhoog.)* Make love, not war.

ROBERT: Ongelofelijk, ik ben van hetzelfde principe.

ANJA: Daar kan ik van meespreken.

POL: Pol. Pol Demol. *(hand schudden)*

ROBERT: Het moest rijmen?

POL: Mijn vader heet ook Demol.

ANJA: Liefste ...

ROBERT: Ja?

ANJA: *(tot Pol)* Liefste, dit is Robert Den Dekker. Het feestvarken. Het is voor hem dat we die broodrooster gekocht hebben.

POL: Multifunctionele broodrooster met een timer, een kruimellaatje, twee standen en een ontdooifunctie.

ROBERT: Merci.

ANJA: Voor Candice hebben we een overnachting in een luxehotelkamer geboekt voor haar en haar beste vriendin, met champagne en kaviaar, sauna en massage.

ROBERT: U kent mijn verloofde haar naam ook al!

ANJA: Ik ben die allerbeste vriendin.

ROBERT: Ach neen.

POL: Awel ja. Proficiat met je verloving.

ROBERT: Van pech gesproken.

ANJA: Zal ik haar van uw manoeuvres op de hoogte brengen?

ROBERT: Neen, dank u. Ze gaat dat misschien slecht opvatten.

POL: Ach wat, wij mannen mogen gerust toegeven dat parkeren soms een hel is, zeker als je een grote hebt.

ANJA: Polleke... *(Doet teken dat hij moet zwijgen.)*

MARK: Mijnheer Den Dekker, zal ik uw gasten iets aanbieden?

ROBERT: Je komt te laat. Ze wil niets van mij.

ANJA: Serveer je Cava?

MARK: *(zingt)* Champagne.

POL: Graag, heel graag zelfs.

ANJA: Jij bent Bob.

ROBERT: Je bent te beklagen, Bob.

POL: Pol, Pol Demol. Een watertje voor mij dan.

MARK: *(al zingend Walk on Water van Milk inc. met een stepje dans af tavernes)* I would walk on water, just to be with you, walk on water, just to be with you, split the ocean, cross the sea, walk on water if you believe.

POL: Oké. Zijn wij de eersten?

ANJA: Natuurlijk zijn wij de eersten, wij zijn altijd de eersten, omdat jij altijd een uur vroeger wil vertrekken dan nodig is.

POL: Ik parkeer niet graag onveilig. Ik neem daar graag de tijd voor. De parkeersensoren jagen mij al meer dan genoeg op. Dat getuut en gepiep, vanvoor en vanachter, links en rechts, bloedrode strepen op het display. Een thriller.

ANJA: Polleke...

POL: Ik rijd met een stationwagen Audi A4. En jij, met wat rijd jij?

ROBERT: Ik wissel af. Dan een roomsoes of een rood pepertje. Soms een nieuw model, maar een occasie sla ik ook niet af. Ik bewonder uw stoeipoes, Demol.

(Mark op met drankjes, kommetje chips, salami.)

POL: Dat mag. Ze is mooi, zuinig, degelijk en met een koffierhoud van bijna 500l zeer ruim.

ROBERT: *(tot Mark)* Zorg ervoor dat deze dame niets tekortkomt vandaag.

MARK: Aye, aye, sir. Chips? Salami?

ANJA: *(Neemt drankje aan.)* Ik ben getrouwd. Ik kom niets tekort.

ROBERT: Dat is een bonte uitspraak, Anja. Mijn ervaring is dat een getrouwde vrouw veel tekort komt.

POL: Vooral schoenen. Er zijn altijd te weinig schoenen. Gezondheid.

ROBERT: *(Suggestief tot Anja, Pol heeft niets door.)* Ik heb zo'n honger.

ANJA: *(Houdt hem het kommetje salami onder de neus.)* Pak een salami.

MARK: *(Nadert onmiddellijk een stapje, gretig.)* O ja, pak de salami.

ROBERT: Neen, dank je. *(Stapje opzij.)*

ANJA: Waar moeten we zijn voor uw verlovingsfeest?

ROBERT: Hier.

ANJA: Toch niet buiten?

POL: Dat is goed. Verse lucht.

ANJA: Maar ze hebben regen voorspeld.

POL: Dat geeft niet. De carwash is om de hoek.

ROBERT: We hebben altijd de tent.

POL: Als het regent zit er veel ozon in de lucht. Dat riekt ge. Regenlucht is gezond. Pas op, je mag ozon niet verwisselen met zuurstof. Het is niet dezelfde molecule, wel hetzelfde...

ANJA: Polleke, regen is niet amusant.

POL: Schatje, wees blij als het regent, want als je niet blij bent, regent het ook.

MARK: We schenken vandaag (*Schenkt Anja's glas nog eens vol. Zingt*) Veuve Clicquot.

POL: (*Steekt zijn glas water omhoog.*) Evian?

MARK: L'eau de pompe. Gratuit.

ROBERT: Binnen waren alle zalen volgeboekt. En we konden niet langer wachten.

ANJA: Neen, wachten was geen optie meer. Hoeveel maanden ver is ze?

ROBERT: Een maand of zes, zeven. Op een maandje meer of minder komt het niet aan.

POL: Ik kan niet volgen.

ROBERT: Ik heb gescoord.

POL: Proficiat. Rechtsvoor of aanvaller? Dembélé of Lukaku?

ANJA: Polleke...

MARK: (*zingt*) De rode duivels gaan naar Spanje, al wie pesetas heeft gaat mee, en ook al blijf je hier dan kan je, ze weer zien scoren op tv! ... Geen voetbalfans hier? Ook goed. Ik kan een liedje zingen over de koers.

ROBERT: Liever iets romantisch.

ANJA: Neen, laat dat maar zitten.

POL: Ik ga even naar het toilet. Dat water bekomt me niet. (*af taverne.*)

ANJA: (*tot Mark*) Wat is er hier dan nog te doen?

ROBERT: Dat kan je toch niet boeien. Kom mee naar de eendenvijver. Ik zorg wel voor animatie.

ANJA: Neen dank je. Ik stuur je met een kluitje in het riet.

ROBERT: Grof.

MARK: We hebben een honderdjarige die op zijn laatste benen loopt, een man die zijn levenslange opsluiting viert...

ANJA: Pardon?

MARK: Een pensioen. En dan nog een vers broodje.

ANJA: Een bakker?

MARK: Een boeleke. Ze zijn geen van de drie content. Het boeleke zet al heel de namiddag zijn keel open, de op pensioen gestuurde sukkelaar doet al heel de namiddag zijn mond niet open. Allee, hij krijgt de kans niet, zijn madam doet den klap.

ANJA: En de honderdjarige?

MARK: Is niet content met zijn cadeau. Een tinnen schotel en een relaxzetel. Hij had liever een striptease gezien. (*zingt You can leave your Hat on van Joe Cocker.*) Baby, take off your coat, real slow...

ROBERT: Ja, daar kan ik me helemaal in vinden.

MARK: Ja? Ik wil wel voor u uit de kleren, jonkske. Ik trek eerst mijn matrozenpakje aan om dat dan met een zwoel dansje weer uit te trekken. Ik ben dan gelijk Richard Gere in *An Officer and a Gentleman*. Op het einde van mijn act draag ik het feestvarken naar de slaapkamer. Daar zing ik dan: 'Dit is de tango van het blote kontje...' Eens voelen?

ROBERT: Waaraan?

MARK: Aan mijn toeske, jonkske. *(Laat hem zijn derrière zien.)*

ANJA: Ik wil wel.

MARK: Sorry, geen vrouwen aan mijn derrière. *(af taverne)*

ROBERT: *(Draait zich om en steekt zijn achterwerk omhoog.)* Ik stel me kandidaat.

ANJA: Ik wil in een toeske knijpen, geen warmwaterkruid. Waar is Candice?

ROBERT: Wie?

ANJA: Je verloofde.

ROBERT: Ha! Bij de kapper of het schoonheidssalon. Wie kan het zeggen? Trimmen, waxen, plukken, knippen afhankelijk van welke haarborstel onder handen genomen moet worden. Ik heb haar wijsgemaakt dat het feest deze avond is. Dat bespaart mij het zicht van mijn vergissing. *(Gebaart zwangere buik.)*

ANJA: Jouw vergissing leverde haar een zwangerschap op.

ROBERT: Dat een man voor die tien seconden zo zwaar moet worden bestraft.

ANJA: Voilà, zei ik het niet? Tien seconden, meer is er niet nodig.

ROBERT: Ik zal haar als mijn vrouw meer dan genoeg te zien krijgen. Bovendien geeft het mij de tijd de omgeving uitvoerig te verkennen.

ANJA: De vrouwen, bedoel je.

ROBERT: Ik geef mijn ogen altijd de kost. Eerst mijn ogen, dan mijn handen. *(Probeert haar vast te pakken.)*

(Babygehuil vanuit het gebouw.)

ANJA: Af hitsige worm! Je hebt nog niets bijgeleerd. Denk aan de gevolgen van die tien seconden: een verloofde en een vers broodje.

ROBERT: Ik werd erin geluisd. Candice zei dat het geen kwaad kon. Ik ben gewoon veel te viriel.

ANJA: Dat heb ik gemerkt. Haar vader is dolblij met zijn toekomstige kleinzoon.

(Benny en Lucienne komen op via de parking, kijken even rond en gaan dan het gebouw binnen. Ze hebben een bloementuil bij.)

ROBERT: Ik krijg een zoon?

ANJA: Blijkbaar.

ROBERT: Allee vooruit, mijn familienaam wordt voortgezet.

ANJA: Hij gaat haar naam krijgen, opa's naam: Du Paepe. Om het met Candices woorden te zeggen: de stamboom van de merrie is belangrijker bij het fokken dan die van de dekhengst. En zij kan het weten. Hun paarden kosten een fortuin.

ROBERT: Ik ben zo blij, zo blij dat je me ziet als een dekhengst.

ANJA: Af, Den Dekker! Je hebt je naam niet gestolen.

ROBERT: Mijn vader was erg vooruitziend.

POL: *(Op vanuit gebouw met een baby in zijn armen.)* Kijk wat ik gevonden heb.

ANJA: Pol!

POL: Ze lag te huilen in de wasruimte van het toilet.

ROBERT: Is dat het vers broodje? Wat een mormel.

POL: Sst, je mag baby's enkel positief toespreken. En ze is zo lief. Dat neusje, die vingertjes, dat pruillipje.

ANJA: En zo te ruiken die volle pamber. Zie hier je toekomst, Den Dekker. Waar is de man met de champagne gebleven? *(af taverne.)*

POL: Wil je eens oefenen? *(Hij biedt hem de baby aan.)*

ROBERT: Neen, dank je. Iets niet kunnen is ook een kunst.

DENISE: *(In paniek op vanuit taverne.)* Jij daar! Blijf staan! Waar ga jij met mijn dochter naartoe?

POL: Ze weende. Ze had verse lucht nodig.

DENISE: *(Neemt baby over.)* Ze heeft een verse pamber nodig. Robert!

ROBERT: Denise? Ben jij dat? Wat ben jij uitgezakt! En is dat een grijs haar? En dan die wallen onder je ogen.

DENISE: Bedankt voor de complimenten.

POL: Ik hou van je prachtige brede heupen. Brede heupen garanderen een zekere vruchtbaarheid.

DENISE: Heb ik jou iets gevraagd?

POL: Nog niet, neen.

ROBERT: Waar ben je geweest? Ik heb je gemist.

DENISE: Ik jou ook, een jaar geleden, in Parijs.

ROBERT: Is dat al een jaar geleden? Wat vliegt de tijd.

DENISE: Ik lag in mijn babydoll op jou te wachten.

ROBERT: Tja, ik was druk doende.

DENISE: Met wie?

ROBERT: Veronique. Als ik geweten had dat zij een éénnachtsvlieg zou worden, was ik vast en zeker naar Parijs afgereisd. Ze was saai en babbelde veel te veel. Wat heb jij zoal in tussentijd gedaan?

DENISE: Ik? Wel, jouw kind gekregen.

ROBERT: Mijn...

DENISE: Herken je je eigen neus niet?

POL: Zo'n mooi neusje. *(Kijkt naar Robert, tot baby)* Die neus is niet jouw schuld, mijn poppetje.

DENISE: *(tot Pol)* Heb ik jou iets gevraagd?

(Pol dwaalt een beetje af, maar luistert mee.)

Ik wou met je trouwen. Tijdens de bevalling heb ik je naar de hel gewenst.

ROBERT: Dat is niet aardig van je. Ik heb je altijd niets dan goeds toegewenst. Geen zin in een hernieuwde kennismaking? Bij de eendenvijver ligt een mooi stukje gras, subliem verborgen in het wuivende riet.

ANJA: *(Met een glaasje champagne in de hand vanuit gebouw.)* Pas op mevrouw, hij is een echte rokkenjager.

ROBERT: Een mooi geklede broek kan ook erg sexy zijn.

ANJA: Hij liep me daarnet zijn liefde te verklaren, terwijl hij uitgerekend deze namiddag zich verlooft met mijn beste vriendin.

ROBERT: Het een sluit het ander toch niet uit.

DENISE: Schoft.

POL: Hoor ik het goed? U voelt iets voor mijn vrouw? Moet ik me zorgen maken?

ROBERT: Ja.

ANJA: *(gelijktijdig)* Neen.

DENISE: Je bent geen haar veranderd. Ik heb hem afgepakt van Maria, dan moeten duelleren met een zekere Carla en uiteindelijk heb ik het onderspit moeten delven voor een Veronique.

ROBERT: Je bent Lucienne vergeten.

DENISE: Wablieft! Nog een vrouw!

POL: Lucienne toch niet! Lucienne van Gerarda van Pier van Fons. Die is 94!

ANJA: Polleke ...

ROBERT: Laten we geen scores bijhouden. Dat is slecht voor de solidariteit en de sportiviteit.

POL: Arme Lucienne, vandaar dat ze niet meer buiten durft komen.

DENISE: *(tot Anja)* U moet uw vriendin waarschuwen. Zij moet weten dat hij zijn broek niet kan dichthouden.

ROBERT: Ik had het wel over solidariteit en sportiviteit.

ANJA: Dat heeft ze al uit de praktijk ondervonden. Ze is hoogzwanger.

DENISE: Nog een baby. Proficiat Den Dekker.

ANJA: Nog een baby?

POL: Herken je dat neusje niet?

ANJA: Ha ja, helemaal zijn neus. Spijtig. Het is ongelofelijk wat een geile bok jij bent.

DENISE: Geen enkele vrouw is veilig voor hem. Jij gelooft duidelijk niet in zuinigheid.

ROBERT: Wat moet ik zeggen? Wat zal ik zeggen? Ik ben een temperamentvolle man. Ik zie alle vrouwen even graag. Ik zie jullie ook erg graag. *(Gaat op één knie zitten. Aanbiddend.)* Madonna's, ik ben helemaal van jullie. Schenk mij jullie harten, schenk mij jullie bloed, schenk mij jullie warme lichamen.

ANJA: Je probeert je verleidingstrucen zelfs waar mijn man bij staat!

POL: En het werkt! *(Gaat op zijn knie zitten.)* Geef me een muileke, lieve jongen.

ANJA: Pol! *(Trekt Pol recht.)* Als ik Candice vertel van dit broodje...

(Een jonge vrouw in de deuropening, elegant gekleed. Pol slentert een beetje rond en gaat dan uiteindelijk met haar praten.)

ROBERT: We moeten haar niet ongelukkig maken. *(Bemerkt de jonge vrouw.)* Ja, laten we haar vooral niet ongelukkig maken, in haar toestand.

ANJA: Kom nu, je zit niets met haar in.

ROBERT: Toch wel. Ik denk altijd aan haar als ik haar bedrieg.

ANJA: *(Tot Denise.)* Hij is vooral bezorgd om zijn liquide middelen. Candices vader heeft hem een beetje moeten helpen. En hij hoopt op meer.

ROBERT: Waar dienen goede vrienden anders voor?

ANJA: Schulden bij de bank, schulden bij leveranciers, schulden bij een nogal gemene woekeraar.

ROBERT: Ik geloof dat Candice wel heel erg graag met je praat.

ANJA: Wij zijn boezemvriendinnen.

ROBERT: Het is maar geld.

DENISE: A propos Robert, wanneer ga jij mij die 10.000 euro terugbetalen? Ons kind wil verder studeren.

ROBERT: Was dat geen investering?

DENISE: In een bodemloze put, zo blijkt.

ROBERT: Tussen haakjes, kennen jullie die vrouw? Wat een verschijning. *(Naar haar toe.)*

DENISE: Gaat hij nu...?

ANJA: Onbeschaamde kerel.

DENISE: Hij zadelt mij op met een pakje, zadelt jouw vriendin op met een pakje, wil jou een pakje geven en nu stormt hij naar dat jonge, mooie dingetje daar. Hij zorgt in zijn ééntje voor de overbevolking op aard.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze